

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/60/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200208
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:9622200208.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobkyne : H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. H. XX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Silvia Predná, s.r.o, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, so sídlom P. 12, 820 07 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1. SLOVDAN, spol. s r.o., so sídlom Čechinova 16/A, 821 05, Bratislava (sťažovateľ), 2. B. L., bytom Y. X, XXX XX L., 3. R. H., bytom L. X, XXX XX R., 4. A.. D. Y., bytom C. X, XXX XX L., 5. A.. Y. H., bytom F. X, XXX XX L., 6. J. R., bytom G. XX, XXX XX . R. D., v konaní o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka konania 1. SLOVDAN, spol. s r.o. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/139/2018-109 zo dňa 16. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/139/2018-109 zo dňa 16.februára zrušuje a vec vracia Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím Číslo 00346/2017-Os-18 zo dňa 05.12.2017 ako príslušný orgán podľa § 45 ods.1 a § 46 ods.1 písm. f) v spojení s § 72 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 84/2014 Z. z. (ďalej aj ako „zákon č. 122/2013“ alebo „zákon o ochrane osobných údajov“) v konaní o ochrane osobných údajov podľa tretej hlavy tretej časti zákona č. 122/2013 Z. z. a podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) začatom dňa 23.09.2016 pod číslom

01094/2016-Os na základe návrhov dotknutých osôb H. Y., J. H. XX, XXX XX J. H., B. L., Y. X, XXX XX L., R. H., L. X, XXX XX R., A.. D. Y., C. X, XXX XX . L., A.. Y. H., F. X, XXX XX L., J. R., G. XX, XXX XX. R. D. (ďalej len „navrhovateľa“) proti spoločnosti SLOVDAN, spol. s r.o. pre podozrenie z porušenia práv navrhovateľov a povinností ustanovených zákonom č. 122/2013 Z. z. pri spracúvaní osobných údajov, nakoľko navrhovateľom bola od spoločnosti SLOVDAN, spol. s r.o. doručená písomnosť označená ako „Predexekučná výzva“ zo dňa 13.09.2016, z ktorej vyplýva, že SLOVDAN, spol. s r.o. spracúva ich osobné údaje minimálne v rozsahu, ako je uvedené v tejto písomnosti, teda meno, priezvisko, adresa, suma, ktorá bola jednotlivým navrhovateľom vyplatená spoločnosťou Festin, a.s. (pôvodne Salve Finance, a.s.) dňa 10.08.2015 bankovým prevodom, konštantný a variabilný symbol platby, pričom navrhovateľa tvrdia, že spoločnosť SLOVDAN spol. s r.o. nemá právny základ na spracúvanie ich osobných údajov a neposkytla im informácie podľa § 15 zákona č. 122/2013 Z. z., podľa § 65 ods.1 a ods.4 zákona č. 122/2013 Z. z. prevádzkovateľovi informačného systému osobných údajov SLOVDAN spol. s r.o. so sídlom Čechinová 16/A, 821 05 Bratislava, IČO: 31 673 601 (ďalej len „prevádzkovateľ“) uložil na základe zistenia, že pri spracúvaní osobných údajov navrhovateľov

- porušil § 34 ods. 2 písm. b) v spojení s § 35 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z. z. tým, že informačný systém, v ktorom spracúva o navrhovateľoch osobné údaje prinajmenšom v rozsahu, ako ich obsahuje písomnosť prevádzkovateľa adresovaná jednotlivým navrhovateľom zo dňa 13.09.2016 označená ako „Predexekučná výzva“ (meno, priezvisko, adresa, údaj o tom, že boli zamestnancami spoločnosti Salve Finance, a.s., po zmene názvu od 21.08.2015 Festin, a.s. a údaje o bankovom prevode z účtu Salve Finance, a.s. v prospech jednotlivých navrhovateľov: dátum prevodu, suma, konštantný a variabilný symbol platby), neoznámil úradu napriek tomu, že ako právny základ spracúvania predmetných osobných údajov deklaruje § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z.,

- porušil § 15 ods. 2 zákona č. 122/2013 Z. z. tým, že nakoľko osobné údaje, ktoré o navrhovateľoch spracúva, nezískal priamo od nich, mal povinnosť oznámiť navrhovateľom bez zbytočného odkladu informácie podľa § 15 ods.2 zákona č.122/2013 Z. z., ktorú nesplnil,

- porušil § 29 ods. 3 zákona č. 122/2013 Z. z. tým, že nevybavil písomnú žiadosť A.. D. Y. zo dňa 29.09.2016, ktorou si u prevádzkovateľa uplatnila právo podľa § 28 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z. z., a ktorú prevzal dňa 12.10.2016, na odstránenie zistených nedostatkov vykonať tieto opatrenia:

1. prevádzkovateľ je v lehote 7 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia povinný oznámiť úradu podľa § 35 zákona č.122/2013 Z. z. informačný systém, v ktorom spracúva osobné údaje navrhovateľov na základe § 10 ods. 3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z.;

2. prevádzkovateľ je v lehote 14 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia povinný písomne oznámiť navrhovateľom informácie vymenované v § 15 ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. a ďalšie informácie, ktoré sú s ohľadom na okolnosti, za ktorých boli osobné údaje získavané, potrebné pre navrhovateľov na zaručenie ich práv a právom chránených záujmov a zabezpečenie zákonného spracúvania ich osobných údajov, a to informácie o právnom základe spracúvania a presné informácie o zdrojoch, z ktorých prevádzkovateľ získal osobné údaje jednotlivých navrhovateľov na spracúvanie špecifikované pre každý osobný údaj;

3. prevádzkovateľ je v lehote do 21 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia povinný informovať úrad o splnení opatrení uložených v predchádzajúcich dvoch bodoch.

2. Predsedníčka Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky napadnutým rozhodnutím č. k.: 00150/2018-Op-37 zo dňa 29.júna 2018 podľa § 103 ods.1 v spojení s § 110 ods.9 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v spojení s § 59 ods.2 správneho poriadku zmenila prvostupňové rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 05.12.2017 č.k.: 00346/2017-Os-18 tak, že podľa § 65 ods.1 zákona č. 122/2013 Z. z. v znení zákona č 84/2014 Z. z. prevádzkovateľovi informačného systému osobných údajov spoločnosti SLOVDAN, spol. s r.o., ktorý porušil § 34 ods.2 písm. b) v spojení s § 35 ods.1 zákona č. 122/2013 Z. z. tým, že informačný systém, v ktorom spracúva o dotknutých osobách osobné údaje prinajmenšom v rozsahu ako ich obsahuje písomnosť prevádzkovateľa adresovaná jednotlivým dotknutým osobám zo dňa 13.09.2016 označená ako „Predexekučná výzva“ (meno, priezvisko, adresa,

údaj o tom, že boli zamestnancami spoločnosti Salve Finance, a.s., po zmene názvu od 21.08.2015 Festin, a.s. a údaje o bankovom prevode z účtu Salve Finance, a.s. v prospech jednotlivých navrhovateľov: dátum, suma, konštantný a variabilný symbol platby), neoznámil Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky napriek tomu, že ako právny základ spracúvania predmetných osobných údajov deklaruje § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. neuložila opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, nakoľko v priebehu predmetného konania o ochrane osobných údajov sa začala uplatňovať nová právna úprava ochrany osobných údajov, ktorej účinnosťou ukončil úrad k 25.05.2018 prijímanie oznámení, preto uloženie opatrenia splniť oznamovaciu povinnosť podľa § 34 ods.1 v spojení s § 34 ods.2 písm. b) zákona č. 122/2013 Z. z. by bolo neúčelné.

3. Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného v čase prebiehajúceho konania o ochrane osobných údajov došlo po podaní rozkladu prevádzkovateľa k zmene právnej úpravy ochrany osobných údajov. Právna úprava platná do 24.08.2018 sa odo dňa 25.04.2018 zrušila a nahradila novou právnou úpravou, t.j. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EU) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov) a zákonom č. 18/2018 Z. z. V zmysle prechodného ustanovenia § 110 ods.9 zákona č. 18/2018 Z. z. úrad dokončí konania, ktoré boli začaté a neboli právoplatne ukončené do 24.08.2018, podľa doterajšieho zákona, t.j. zákona č. 122/2013 Z. z. Predsedníčka úradu preto vydala rozhodnutie podľa č. 18/2018 Z. z., avšak porušenie konštatovala podľa zákona č. 122/2013 Z. z. Týmto rozhodnutím nebolo napriek zistenému porušeniu uložené opatrenie, nakoľko opatrenie, ktoré malo byť uložené, by nebolo účelné vzhľadom na zánik povinnosti oznamovať spracovateľské činnosti prevádzkovateľa úradu podľa novej právnej úpravy.

4. Predsedníčka úradu námietky prevádzkovateľa týkajúce sa informačnej povinnosti voči dotknutým osobám podľa § 15 ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. považovala za opodstatnené, nakoľko prvostupňový správny orgán nezohľadnil vo svojom rozhodnutí výnimky uvedené v §15 ods.3 zákona č. 122/2013 Z. z. V zmysle § 15 ods.3 písm. b) zákona č. 122/2013 Z. z. prevádzkovateľ nebol povinný oznamovať dotknutej osobe informácie uvedené v § 15 ods.1 zákona č. 122/2013 Z. z., ak spracúval osobné údaje podľa § 10 ods.1 a ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. a tiež nebol povinný podľa tohto ustanovenia oznamovať dotknutým osobám (ak nezískal osobné údaje priamo od nich) ani informácie podľa § 15 ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. ak spracúval podľa 10 ods. 1 a ods.2. V zmysle § 10 ods.1 a ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. bolo možné osobné údaje spracúvať na základe zákona č. 122/2013 Z. z., osobitných zákonov, priamo vykonateľného právne záväzného právneho aktu Európskej únie alebo na základe medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, pričom tieto ustanovenia tiež ustanovovali určité atribúty, ktoré by tieto právne základy mali spĺňať. V prejednávanej príhode dochádzalo k spracúvaniu osobných údajov na základe § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z., preto bolo možné aplikovať výnimku z informačnej povinnosti prevádzkovateľa podľa § 15 ods.3 písm. b) zákona č.122/2013 Z. z.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. k. 00150/2018-Op-37 zo dňa 29.06.2018 zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy na ďalšie konanie podľa § 191 ods.1 písm. c) Správneho súdneho priadku (ďalej aj „S.s.p.“), pretože žalovaný vec nesprávne právne posúdil. Rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Ďalším účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

6. V odôvodnení rozsudku uviedol, že je nepopierateľným faktom, že prevádzkovateľ vo svojich vyjadreniach uvádzal ako účel spracovania osobných údajov ochranu vlastných finančných a majetkových práv s ohľadom na jeho pohľadávku voči spoločnosti Festin, a.s. a ako právny základ spracúvania osobných údajov žalobkyne ako navrhovateľky deklaroval ustanovenie § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z.

7. Ako ďalej uviedol krajský súd citovaný zákon pre zaručenie ochrany práv a dotknutých osôb spájal s uplatnením daného právneho základu viaceré povinnosti. Už v administratívnom konaní bolo v podstate nesporné, že v zmysle § 34 ods.2 písm. b) zákona č. 122/2013 Z. z. informačný systém, v ktorom sa spracúvajú osobné údaje na základe § 10 ods.3 písm. g) zákona, vždy podlieha tzv. oznamovacej povinnosti podľa § 35 zákona č. 122/2013 Z. z. Žalovaný v danom prípade neevidoval žiadne oznámenie informačného systému prevádzkovateľa, ktorý týmto konaním porušil povinnosti ustanovenia § 34 ods.2 písm. b) a § 35 citovaného zákona. V podstate bol rovnako nespochybniteľný aj fakt, že prevádzkovateľ spoločnosť SLOVDAN, spol. s r.o. osobné údaje nezískal priamo od žalobkyne (ako navrhovateľky), a teda bol povinný podľa § 15 ods.2 citovaného zákona bez zbytočného odkladu navrhovateľke oznámiť informácie s tým, že § 15 ods.2 citovaného zákona vymedzuje ich minimálny rozsah, v akom je prevádzkovateľ povinný dotknutú osobu informovať o spracovaní jej osobných údajov.

8. Správny súd považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného predsedníčky Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky v časti aplikácie výnimky z informačnej povinnosti podľa § 15 ods.3 písm. b) zákona č. 122/2013 Z. z. za nezákonné a práve v danej časti bola žaloba dôvodná. Výnimka spracúvania osobných údajov podľa § 10 ods.1 a 2, na ktorú odkazuje predsedníčka sa v danom prípade nemohla uplatniť. Nebolo možné súhlasiť ani s konštatáciou predsedníčky úradu v tom zmysle, že „v prejednávanej veci dochádzalo k spracúvaniu údajov na základe § 10 ods.3 písm. g) zákona, preto bolo možné aplikovať výnimku z informačnej povinnosti prevádzkovateľa podľa § 15 ods.3 písm. b) cit. zákona“.

9. Správny súd konštatoval, že žalobkyňa dôvodne namietala, že žalovaný týmto postupom poskytol absolútnu ochranu práv prevádzkovateľa, ktorý pri spracúvaní jej osobných údajov, ktorý pri spracovaní jej osobných údajov evidentne porušil zákon. Právny základ postupu prevádzkovateľa podľa § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. nevyvstal zo žiadneho relevantného dôkazu a v konečnom dôsledku nebol ani preukázaný v následných súdnych konaniach.

10. Ďalej uviedol, že právna úprava v súlade s obsahom článkov 10 a 11 smernice 95/46/ES rozlišuje situácie, keď boli osobné údaje priamo získané od dotknutej osoby, keď boli získané od inej ako dotknutej osoby, prípadne boli získané bez jej súhlasu, napr. na základe osobitného zákona. Ustanovenie § 15 ods.1 sa týka situácií, keď prevádzkovateľ, resp. zástupca prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľ, ktorý koná v ich mene, získava osobné údaje priamo od dotknutej osoby. V ustanovení § 15 ods.1 písm. a) až d) sú uvedené informácie, ktoré je prevádzkovateľ povinný dotknutej osobe oznámiť. V písmene e) sú ďalšie informácie, ktoré je potrebné dotknutej osobe oznámiť vtedy, ak s ohľadom na všetky okolnosti spracúvania osobných údajov sú pre dotknutú osobu pre zaručenie jej práv a právom chránených záujmov, najmä právo byť informovaná o podmienkach spracúvania svojich osobných údajov. Ustanovenie § 15 ods.2 zákona sa týka situácií, keď prevádzkovateľ získal osobné údaje o dotknutej osobe od inej osoby. V takomto prípade bol povinný dotknutej osobe dodatočne oznámiť potrebné informácie o ich získaní a možnom ďalšom spracúvaní. Prevádzkovateľ bol povinný tieto základné informácie rozšíriť o doplňujúce informácie a to s ohľadom na špecifické okolnosti, za ktorých budú osobné údaje získavané na zabezpečenie zákonného spracúvania.

11. Správny súd musel preto konštatovať, že subjektívne právo žalobkyne na ochranu osobných údajov bolo porušené, nakoľko spoločnosť SLOVDAN, spol. s r.o. mala podľa § 15 ods.2 zákona č. 122/2013 Z. z. žalobkyňu oznámiť relevantné informácie ako aj ďalšie informácie, ktoré boli vzhľadom na okolnosti potrebné pre navrhovateľku (žalobkyňu) pre zaručenie jej práv a právom chránených záujmov a zabezpečenia zákonného spracovania osobných údajov. Inštitút informačnej povinnosti prevzala aj nová právna úprava, t.j. zákona č. 18/2018 Z. z. (§20 zákona), a teda žalovaný s odvolaním sa na novú právnu úpravu spolu s konštatáciou, že „opatrenie, ktoré malo byť uložené, by nebolo účelné vzhľadom na zánik povinnosti oznamovať spracovateľské činnosti prevádzkovateľa úradu podľa novej právnej úpravy“.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ spoločnosť SLOVDAN, spol. s r.o. v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f) a g) S.s.p., v ktorej navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal náhradu trov konania.

13. Pokiaľ sa sťažovateľ odvoláva na kasačný dôvod uvedený v ustanovení § 440 ods.1 písm. f) S.s.p. a to odňatie možnosti konať pred súdom uviedol, že prvostupňový súd žiadnym spôsobom nereflektoval a ani sa nijakým spôsobom nevyrovnal s vyjadreniami sťažovateľa (zo dňa 09.08.2021 a 30.09.2021) obsahujúcim skutkovú a právnu argumentáciu k veci (nakoľko v rozsudku krajský súd toto vyjadrenie nikde nespomína, resp. nikde nespomína, že by sa sťažovateľ k veci vyjadril), čím zaťažil napadnutý rozsudok nie len vadou z toho opomenutia plynúceho justičného omylu, ale aj vadou arbitrárnosti, ako to osvedčuje ústavná prax ÚSSR v podobe nálezov I. ÚS 236/06, III. ÚS 402/08.

14. Sťažovateľ dôvodil i nálezom II.ÚS 608/2021-51 z 02.03.2022, alebo rozhodnutím ESLP vo veci SLOVDAN, spol. s r.o. proti Slovenskej republike č. 46341/17, kde bolo konštatované porušenie základných práv sťažovateľa nevysporiadaním sa s jeho vecným vyjadrením k veci. (Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu (II. ÚS 608/2021).

15. Ďalej uviedol, že k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods.1 písm. f) S.s.p. došlo aj tým, zo strany súdu neboli sťažovateľovi doručované všetky vyjadrenia žalobkyne, žalovaného a ostatných účastníkov konania na vyjadrenie.

16. Pokiaľ sa jedná o právny titul nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods.1 písm. g) S.s.p. sťažovateľ uvádza, že právny základ na spracúvanie osobných údajov žalobkyne a ďalších účastníkov podľa §10 ods.1 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. nebol sporný. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na to, že právny základ osvedčil (i) oznámením MS SR z 23.05.2017 dôvodne predpokladanej majetkovej ujmy spôsobenej sťažovateľovi žalobkyňou a ostatnými účastníkmi, ale aj (ii) šiestimi odporovacími súdnymi konaniami voči žalobkyni a ostatným účastníkom, pričom všetko dokonca spory právne zastúpené tým istým právnym zástupcom AK JUDr. Silvia Predná, s.r.o., čím tento právny základ nielen že bol preukázaný ale ani nebol v konaní sporný. V tejto súvislosti poukázal na zmätočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ako i na rozpor jednotlivých častí textu rozsudku, pretože krajský súd mal konštatovať na jednej strane, že po oboznámení sa s obsahom spisu ako i administratívneho spisu zistil, že právny základ §10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. nie je sporný a na druhej strane konštatoval, že právny základ postupu prevádzkovateľa podľa ustanovenia § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. nevyvstal zo žiadneho relevantného dôkazu a v konečnom dôsledku nebol preukázaný v následných súdnych konaniach.

17. Sťažovateľ mal a má odôvodnené podozrenie z majetkovej ujmy spôsobenej mu žalobkyňou a ostatnými účastníkmi v súčinnosti s ich exekvovaným zamestnávateľom Salve Finance, a.s., tak v rovine čl. 20 ods.4, čl. 46 ods.1 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru a čl. 1 Protokolu, ktoré sú v tejto konkrétnej veci naplňované konkrétne cez inštitút odporovateľnosti právnych úkonov podľa § 42a a nasl. OZ, tak sťažovateľ disponoval právnym základom spracúvania osobných údajov žalobkyne a ostatných účastníkov podľa § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. (spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na ochranu práv a právom chránených záujmov prevádzkovateľa alebo tretej strany, najmä osobné údaje spracúvané v rámci ochrany majetku, finančných alebo iných záujmov prevádzkovateľa).

18. Podľa názoru sťažovateľa taktiež z obsahu každej listiny správneho spisu ako aj z každého vyjadrenia sťažovateľa vyplýva, že namietol tú skutočnosť, že nemal voči Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky oznamovaciu povinnosť. Všetko s poukazom na to, že krajským súdom zmieňované ustanovenie § 34 ods.2 písm. b) a § 35 zákona č. 122/2013 Z. z. sa vzťahujú na

základný/úvodný § 34 ods.1, podľa ktorého Oznamovacia povinnosť sa vzťahuje na všetky informačné systémy, v ktorých sa spracúvajú osobné údaje úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami spracúvania, vo vzťahu k čomu sťažovateľ od počiatku namietal, že on osobné údaje žalobkyne a ostatných účastníkov úplne ani čiastočne nespracúval automatizovanými prostriedkami spracúvania.

19. Žalovaný správny orgán vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že argumentácia sťažovateľa uvedená v kasačnej sťažnosti má opakujúcu sa povahu vo vzťahu k jeho vyjadreniam v rámci vyjadrení k správnej žalobe podanej žalobkyňou. Žalovaný sa stotožnil s niektorými vyjadreniami v kasačnej sťažnosti, a to, že rozsudok krajského súdu je zmätočný. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil rozsudok krajského súdu a žalobu zamietol.

20. Žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. V prípade, ak by sa kasačný súd stotožnil s tým, že kasačnú sťažnosť podala neoprávnená osoba, aby ju odmietol. Žalobkyňa sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a považuje ho za vecne správny.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

21. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. januára 2024 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Podľa § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

23. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými námietkami účastníkov, argumentácia, ktorá bola akceptovaná a mala rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnená jasne a nepochybné, pričom zároveň musí súd zrozumiteľne ozrejmiť, z akého dôvodu na určité návrhy účastníkov neprihliadal, resp. ich hodnotil protikladne s argumentáciou účastníka konania.

24. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na

spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 Dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (takýto záver vyplýva aj z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. III. ÚS 909/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06).

25. V súlade s judikatúrou európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29.septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13.júna 2006 č. 21302/02), je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vysporiadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd v tejto zákonnej povinnosti neobstojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaobera vôbec, alebo sa s nimi vysporiada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods.1 Listiny základných ľudských práv a slobôd, čl. 46 ods. Ústavy Slovenskej republiky). Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 139 ods. 2 S.s.p.

26. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. Kasačný súd musí konštatovať, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností a dôkazov dospel krajský súd k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav daný v prejednávanej veci aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov.

27. Krajský súd nedostatočne ozrejmil vlastné úvahy pri právnom posúdení veci. Odôvodnenie rozsudku spôsobom, že len vyslovuje konečné závery o tom, že napadnuté rozhodnutie predsedníčky Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky v časti aplikácie výnimky z informačnej povinnosti podľa § 15 ods.3 písm. b) zákona č. 122/2013 Z. z. je nezákonné a práve v danej časti je žaloba dôvodná, bez toho aby ozrejmil aj proces uvažovania, ktorý tomuto záveru predchádzal, nedáva priestor pre pochopenie, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol.

28. Rovnako i v prípade konštatácie krajského súdu týkajúceho sa právneho posúdenia právneho základu postupu prevádzkovateľa podľa §10 ods.1 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. Tu kasačný súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý len konštatoval, že právny základ postupu prevádzkovateľa podľa § 10 ods.3 písm. g) zákona č. 122/2013 Z. z. nevyvstal zo žiadneho relevantného dôkazu a v konečnom dôsledku nebol ani preukázaný v následných konaniach.

29. Kasačný súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku s vyššie uvedenými kritériami na jeho zrozumiteľnosť a presvedčivosť dospel k záveru, že krajský súd sa týmito požiadavkami dostatočne neriadil. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia nespĺňa uvádzané požiadavky.

30. Kasačný súd prisvedčil námietkam sťažovateľa v kasačnej sťažnosti, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevysporiadal s podaniami sťažovateľa podanými v priebehu súdneho konania ako i so všetkými jeho relevantnými námietkami.

31. V odôvodnení rozsudku krajský súd opakovane iba zrekapituloval priebeh konania pred správny orgánom, no k zásadným otázkam týkajúcim sa merita veci zaujal len stručné závery, pričom z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú relevantné úvahy súdu, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť závery o tom, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť.

32. Vzhľadom na to, že výroku rozsudku nekorešponduje relevantné odôvodnenie reflektujúce vo svetle žalobných námietok na konkrétny skutkový a právny stav v prejednávanej veci, kasačný súd ani nemá možnosť posúdiť, či je rozhodnutie krajského súdu vo výroku vecne správne.

33. Nie je nevyhnutné, aby sa správny súd vysporiadal s každým jedným argumentom účastníkov konania, avšak z vlastného odôvodnenia rozsudku správneho súdu musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti súd považoval za podstatné pre ustálenie skutkového stavu veci a akým spôsobom ich právne posúdil (teda ako zistený skutkový stav podriadil pod relevantnú právnu normu). Ak určité tvrdenia alebo návrhy účastníka konania súd neakceptuje, nie je v súlade s právom na spravodlivý proces sa k nim vôbec nevyjadriť alebo na ne reagovať tvrdením o ich neopodstatnenosti, ale je nutné zdôvodniť ich relevanciu pre prejednávajúcu vec. Vlastná argumentácia správneho súdu musí poskytnúť komplexný a zrozumiteľný obraz o predmete konania a vo vzťahu k argumentácii účastníkov musí obsahovať jasné odpovede na otázky, ktoré sú predmetom sporu.

34. Krajský súd pre potreby prejednávanej veci nedostatočne vysvetlil svoje právne závery. Aj keď zdanlivo krajský súd na žalobné námietky reagoval, kvalitatívne nemožno vyslovené právne závery považovať za dostatočné pre naplnenie princípov spravodlivého procesu. Krajský súd zvolil spôsob argumentácie, keď na zásadné otázky týkajúce sa prejednávanej veci odpovedal odkazom na právnu úpravu, absolútne sa však vyhol priamej reakcii na konkrétne žalobné námietky vznesené pri každej takejto zásadnej otázke. Konkrétosť žalobných námietok musí nájsť svoje adekvátne premietnutie do konkrétnosti argumentácie správneho súdu v odôvodnení jeho uznesenia.

35. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé, splňajúce požiadavky uvedené v ustanovení § 139 ods. 2 S.s.p. Svojím postupom krajský súd porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preto podľa § 462 ods. 1 S.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne vo veci rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

36. Kasačný súd dodáva, že zaoberať sa kasačnými námietkami týkajúcimi sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom bolo v tomto štádiu konania predčasné, a to najmä s poukazom na dôvod zrušenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým je jeho nepreskúmateľnosť.

37. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 175 ods. 1 S.s.p.).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods.2 S.s.p. v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.)

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

